Ч. 56. Четвер 11 (24) марта 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Акция угодова. — Справа македоньска. — Росийско-японьска війна).

Понеділкове засідане палати послів було так само обструкцийне як і попередні; всілякі „вплива" відчитувано аж до години 4-ої. Між иншими відчитано інтерпеляцию Шенерера і товаришів в справі мнимого пляну заведеня на основі §. 14 внутрішного ческого язика урядового в кількох ческих округах, щоби тим способом втихомирити ческу обструкцию. — З інтерпеляций відчитано між иньшими: інтерпеляцию пос. Брайтера в справі поступованя властий адміністрацийних і судових у всхідній Галичині супротив товариств ґімнастичних і сторожий огневих „Січ"; — пос. Василя Яворского в справі заказу зборів у Фельштині (пов. старосамбірского). — Опісля слідувало поіменне голосоване над пильним внесенем Молодочеха Дворжака.

По сім промавляв пос. Романчук, обговорюючи і поясняючи становище руских послів і причину, задля якої они прилучили ся до ческої обструкциї. Бесідник сказав, що рускі посли не ведуть обструкциї против Німців; они би прилучили ся до обструкциї і тоді, як би то вели єї Німці супротив Чехів. Дальше сказав бесідник, що рускі посли противні зміні реґуляміну в тій цїли, щоби змінити відносини парляментарні і мотивував потребу основаня руского університету. — Засідане потягнуло ся аж до три чверти на 7 а відтак єго закрито; слідуюче назначено на нині.

Як стоїть справа ческо-німецкої угоди, поки що не знати; але ледви чи по тих переговорах, які доси вели ся, можна сподівати ся великого успіху, тим більше, що Чехи домагають ся, щоби правительство, значить ся др. Кербер, не мішало ся до них. Вчера перед полуднем зібрали ся були німецкі посли до Ради державної з Чехії та радили над політичним положенем і справою ческо-німецкої угоди. По довшій дискусиї ухвалено в справі тій порозуміти ся також з иншими німецкими послами та управою німецких партий в Чехії а також з німецкими членами ческого виділу краєвого. По тім скличуть німецких послів в Чехії знову на конференцию.

Парискій журналїст Болїє подає в ґазеті „Petit Parisien" заяву ґр. Ґолуховского в справі македоньскій, вислану офіцияльно до правительства Франциї, Анґлії і Італії, котра — як каже — має появити ся в найблизшій французкій жовтій книзі. Тота заява містить в собі слідуючі точки: 1) Порозумінє межи Австро-Угорщиною а Росиєю позістає непохитне і єсть тривкійше, як коли небудь. — 2) Повне порозумінє межи обома кабінетами що до *modus vivendi* для Македониї обнимає реорґанізацию адміністрациї, на що згодив ся також і султан. — 3) Австро-Угорщина і Росия рішили ся ужити цілого свого впливу, а навіть ужити рішучих средств, щоби змусити султана до сповненя єго обіцянки що-до реорґанізациї адміністрациї в Македониї. — 4) Они жадають запоруки для прав і привилеїв, котрих жадають межинародні команданти жандармериї. Бо їх роля може показати ся аж тоді і лиш тоді хосенною і успішною, коли прикази европейских ґенералів будуть з цілою точностию виконувані. — 5) Чутки, ширені італїяньскою прасою о якихсь приготовленях Австриї до мобілїзациї, не мають найменшої основи. Правительство австрийске не має ніяких потайних гадок. Оно бажає виключно лиш працювати спільно і в порозуміню з Росиєю над заведенєм порядку і спокою як також над удержанєм *status quo* на Балкані.

Згаданий журналїст, котрий був у Відни і там то все розвідав, каже, що ґр. Ґолуховский згодив ся на оголошене повисших точок а Болїє додає, що австрийский міністер справ заграничних наміряє дати почин до збірної акциї держав в Константинополи на случай, коли би Порта і дальше ставила опір переведеню мірцштеґскої проґрами.

---

24)

ОБРАЗКИ З ДАЛЕКОГО ВСХОДУ.

(Після Руд. Цабеля, Гессе-Вартеґґа і др. зладив К. Вербин).

(Дальше).

Залив Петра Великого врізує ся в трох місцях глубоко в цілечину. Перше місце, то згаданий вже менший залив Поссієта. Тут на малім півострові єсть мала, погранична росийска кріпость Новгородская а дальше поза нею в глубині порту виднїє ся козацка оселя Новокієвское. Через обі сї місцевости переходить лінія телеґрафічна, що іде з Харбіна через Нінґуту до Владивостока. Дальше на північ єсть залив Амурский, а поза тим на всхід залив Усурийский. Межи обома тими заливами лежить місто Владивосток. На всхідній границї Усурийского заливу лежить остров Аскольд.

Дуже дивне і незвичайне вражінє робить на чоловіка остров Аскольд. На мори красна погода, сонце сьвітить, вода спокійна а з корабля, що підпливає до сибірского берега, видко якусь величезну гору, що чорніючись виринає з моря. То Аскольд — голі чорно-сірі скали, довкола котрих лїтають птиці. Вершок гори мов би притятий і єго вкривають хмари, з котрих в малих перервах чути якийсь гук, мов би там гриміло а відтак несе ся якийсь голос труби. То не гримить; то сторож на морскій ліхтарні стріляє від часу до часу з пушки і трубить трубою, даючи так знак суднам на мори, щоби знали, куди мають плисти. Ліхтарня морска стоїть ціла в мраці а єї сторож гадаючи, що така сама мрака вкриває і море, стріляє і трубить заєдно, бо так велить єму єго служба.

Аскольд лежить напроти устя побережної ріки Суйпун, що творить ґеоґрафічну границю межи сибірским побережем або краєм, званим „Приморская", а хіньскою Манджуриєю на полудни, хоч полїтична границя тих країв тягне ся значно дальше на полудни і придїляє долину ріки Сайпун і залив Поссієта до Сибіри. Коли підплисти до острова троха близше, видко на нім крім морскої ліхтарні ще й кілька хат — знак, що і тут єсть якась оселя. Давнійше, ще в тих часах, коли Росия взяла сї була здобувати сї сторони, був Аскольд твердинею Хунхузів, котрі тут копали золото і нападали звідси на росийских поселенців. Коли же Росия укріпила тут на побережу своє панованє, прогнано з острова тих розбишаків і тепер єсть тут копальня золота, що належить до Німця Ліндгольма, купця з Владивостока. Єсть то одинока в сих сторонах Сибіри копальня золота, в котрій не виполікують золото з нанесеного піску, але викришують із кварцових скал. Щоби забезпечити роботу від нападу розбишаків а крім того й контролювати робітників і недопустити до якого бунту між ними, установлено на острові ще й войскову сторожу.

Небавом в недалекій віддалї видко при закруті около вистаючого клинця землї якісь будинки, що біліють ся в сьвітлї сонця, а відтак мов би крізь якусь щілину, котра стає щораз ширша, показує ся часть панорами Владивостока, котра показує ся нам ціла аж тоді, коли запливемо до порту.

Істория Владивостока недавна, бо ся найважнійша нині кріпость Росиї на далекім Всходї має не більше як 40 лїт за собою. Гнаний бурею росийский корабель военний „Манджур" заплив в 1860 р. на затишну воду теперішного „Золотого рога" і то був початок міста. Первістна оселя була дуже маленька: кількох „полїтичних" виновників загнаних з родинами аж в ті сторони і кількох злочинців увільнених з тяжких робіт осїли тут і дали початок до теперішного міста. Від часу до часу запливали сюди також торговельні і военні кораблї. Аж в сімдесяти роках зробив ся тут живійший рух, коли тут почали ставити перші побережні укріпленя, а в 1880 р. дістало місто свою теперішну назву.

Коли в'їзджати до порту з широкого моря, видко насамперед широкий клин землї, що вистає у море і ніби розколює ся на дві части. По лївій стороні від заходу єсть довгий а вузкий півостров званий Шкота з горою Хрестопоклонною а по правій від всходу півостров Альберта. Межи обома тими півостровами простісенько на північ тягне ся вигідний порт призначений лиш для чужих кораблів торговельних і военних. Сей порт тягне ся може на один кільометер далеко, а нараз скручує простісенько на всхід і тягне ся може на два кільометри далеко; се военний порт званий „Зо-

З поля російско-японьскої війни нема доси ніяких важнійших вістий, а застоя, яка настала в рухах японьскої армії, робить вже тепер вражінє, як коли би далека ще, що правда, побіда переважала ся на сторону Росиї. Російска управа военна старає ся всіма силами направити то, що доси занедбала, та висилає масами войска і яброю на далекий Всхід. Ще кілька неділь проволоки, а Японці не будуть вже нігде могли дістати ся до Манджурії, як хиба лиш через ріку Ялю в Кореї, котру Росияни вже тепер аж надто добре укріпили. Росия старає ся тепер укріпити і обезпечити всюди побережа, де би Японці могли висїсти на беріг, а тимчасом російска ескадра з Порт Артура виплила як здає ся на широке море і там сполучила ся з владивостоцкою ескадрою. Обі ескадри будуть певно уникати стрічи з японьскою фльотою, щоби опісля, коли на цілеччині заведе ся рішаюча борба, могла виступити до акциї і так прискорити побіду Росиї.

Новинки.

Львів дня 23-го марта 1904.

— **Є. В. Цїсар** удїлив з власних фондів 200 К запомоги на докінченє будови філїяльної церкви в Кропивнїй, золочівского повіта.

— **В память** XLIII роковин смерти Тараса Шевченка устроює молодїж рускої гімназиї у Львові концерт в великий салї „Народного Дому“ дня 25 марта 1904. Початок о годині $5^1/_2$ вечером. Добровільні датки на тов. „Руслан“ приймає ся з подякою.

— **Із Станиславова.** Звичайні загальні збори „Товариства Руских Женщин“ відбудуть ся в понедїлок дня 28 с. м. о 3 год. пополудни в інститутї (ул. Казимірівска 52). Коли би не явило ся достаточне число членів, відбудуть ся другі збори того самого дня о 4 годинї. Порядок дневний: 1) Звіт з дїяльности видїлу. 2) Касовий звіт. 3) Вибір предсїдательки і нового видїлу. 4) Внесеня членів.

— **Страшна месть.** Робітник з Кольдорфу під Арадом на Угорщинї, Юрий Клїмпіян, отець четверох дїтий, мав підозрінє, що жінка зраджує его з иншим робітником, мешкаючим разом з ними під одним дахом. Клїмпіян постановив зімстити ся і придумав страшну месть. Роздобувши значну скількість динаміту, сховав его під столом в комнатї і викликав вибух, коли цїла родина була дома. Під развалинами дому найдено страшно покалїчені тїла 6 осіб родини Клїмпіяна і робітника Когута.

— **Поклади золота і вугля.** В Манджуриї найдено богаті поклади золота коло ріки Мудан Ціянь, доплиЇву ріки Сунґарі. В тїй самій околици найдено великі поклади камінного вугля.

— **Пожар міста.** З Чікаґо доносять, що сими днями знищив пожар в містї Бокас дель Теро в Панамі звиж 100 домів, а між ними будинки консуляту нїмецкого і Сполучених Держав. Чи суть жертви в людях, незвістно.

— **Пряшівский епископ руский** — як доносить пештеньска „Недїля“ — продає недвижиме майно того епископства на Спіжи обему 5000 морґів поля і лїса (в тім майнї є також одно жерело купелеве). До купна зголосили ся князь Гогенльоге і бувший краєвий посол Іван Кульман. Мінїстерство, котрому епископ предложив справу, згодило ся на продаж майна і порадило епископови продати его Кульманови, котрий дає 1,500.000 К.

— **Пяньство в Росиї.** Як доносить дневник „Южний Край“, педаґоґічне бюро курского ґубернского земства розіслало по школах в ґубернїї квестионар, чи і в якій мірі школярі пють горівку. З між 800 шкіл прийшли відповіди від 486, а з них виходить, що школярі (і то не одиниці, але загалом) пють горівку в 369 школах, а не пють лише в 117. Факт сей викликав велику сензацию в Росиї і всї часописи заговорили про него.

— **Міцна горівка.** В селї Люґош на Угорщинї донесено властям, що більше як сто осіб занедужало з незвісної причини, причім кілька осіб померло. Слїдство показало, що люди строїли ся горівкою, в котрій було богато олова. Аби горівка була сильнїйша, властителї горалень вкидали до кітлів олово. Горальників завдано до суду. — У нас подібне приправлюванє горівки фабрикує ся досить часто. От десь перед роком викрили власти десь в гуцульских горах, що арендарі вкладали до 1200-лїтрової бочки з водою мішок, наповнений негашеним вапном, тютюном і вільховою корою. Опісля винимали ту приправу і дїлявши до так приправленої води трохи спіритусу, мали готову горівку, так сильну, що вже дві порциї запаморочували і найсильнїйшого хлопа.

— **Справа наміреного отроєня** крилошанина о. Пакижа вже вияснила ся. Доходженя полїциї кидали щораз більше підозрінє на медика Сохацкого, аж остаточно комісар др. Хмілярский переслухав его, а відтак відставлено его до арештів полїцийних, а вчера рано до арештів карного суду при ул. Баторого. Сохацкий признав ся, що сам насипав арше[н]іку до склянки, але каже, що не мав наміру отроїти о. Пакижа, лиш зробив то з жарту. В помешканю Сохацкого зробила полїция ревізию і знайшла множество фляшинок з всїлякими отруями і хемікалїями, манлїхерскі набої, антикарску посудину і т. п. Сохацкий есть родом з Ланів в бобрецкім повітї, а скінчивши ґімназию записав ся на виділ медичний і там зачав займати ся дуже отруями, котрі старав ся роздобути собі навіть неправним способом. Одного разу представившись яко асистент професора Бека, казав собі в однїй з львівских аптик дати найсильнїйшу зі всїх отрую звану „курара“. В сїй справі вела полїция слїдство і тодї забрано Сохацкому цїлий магазин отруй, а справа закінчила ся тим, що власти унїверситетскі дали Сохацкому нагану. Се не відстрашило Сохацкого і він знову на фальшовані рецепти брав отруї з аптик. Того дня, коли Сохацкий знайшов в домі о. Пакижа отрую в склянцї, прийшов він був зі сестрінкою о. Пакижа панею Анною Майоховою до помешканя і в хвили, коли панї М. пішла до дальших комнат, він пішов до кухнї і всипав отруї до склянки. За хвилю вийшов з кухнї і сказав, що его жолудок болить. Панї М. хотївши подати ему якусь поміч, дала ему напити ся чарку слабої горівки а відтак міцнїйшої а коли то нічого не помагало,

лотим рогом“. Се не случайна назва; она має пригадувати Константинополь. Коли туди не удало ся Росиї добути ся до моря, то она аж в тих сторонах знайшла собі вихід. Коли ще не було й думки про Дальний та Порт Артур, мав Владивосток сповняти то бажанє, яке не удало ся Росиї перевести в дїло в Константинополи. Біда була лиш в тім, що порт замерзав. Але коли зимою в роках 1893 і 1894 удало ся т. зв. ледоломами робити в ледї дорогу для кораблїв, Росия поки що була вдоволена і старала ся лиш порт сильно укріпити.

Побереже над портом есть всюди гористе а на тих горах побудовано в ріжних сторонах сильні форти, узброєні в далеконосні пушки і так став Владивосток кріпостию, до котрої не можна приступити ні від сторони моря, ні від цїлеччини. В самій серединї міста лежить головний форт, узброєний найсильнїйше, а его пушки кидають далеко кулями аж поза гори над містом. Вузкий в'їзд до порту замикає ще скалистий остров Дундас, котрий також есть сильно узброєний. Не дивниця длятого, що японьска фльота, коли бомбардувала Владивосток, держала ся дуже з далека. Крім фортів криють ся всюди на горбах розставлені батериї і длятого, коли вийти на прохід по за місто, треба бути дуже осторожним, бо всюди стоять таблицї з написами „Заказана дорога“. Внутрішний порт сполучений каналом, перекопаним через один з островів, з Амурским заливом. Канал той так глубокий, що по нім можуть переплисти і найбільші кораблї; він служить виключно лиш для военних кораблїв. В портї есть також великий плаваючий док і другий величезний сухий док, в котрім можуть помістити ся навіть найбільші кораблї. Із сего взгляду має владивостоцкий порт більше значінє підчас війни як Порт-Артур.

Вздовж внутрішних берегів порту тягне ся місто каблуком, довгим може на яких вісїм кільометрів і представляє для корабля, що надпливає, дуже живописний вид. Теперішне місто має без ґарнїзону около 30.000 всїляких народностий а між тими 10.000 самих Корейців і Хінців. Корейцї то самі кулїси і слуги; Хінцї то купцї і кухарі та перевізники, що весь перевіз лодками з кораблїв взяли в свої руки. Рух возовий мають в своїх руках самі Росияни а „ізвощики“ в оксамітних камізолях з червоними в цьвіти рукавами та в сорочках поверх штанів і в плоских шапках нагадують свою европейску вітчину. Корениo російску інтелїґенцию творять тут люди військові, офіцири і висші урядники, а більше менше независиму інтелїґенцию творять Поляки, котрих тут есть досить богато. Они займають становища лїкарів, адвокатів, інжинїрів, архітектів і т. д. Польска кольонїя має тут також свою деревляну церковцю.

Важну ролю у Владивостоці як і взагалї на далекім російскім Всходї грають також і Нїмцї. Нїмецкий елемент взагалї есть характеристичний для російского славяньства. Такі імена як Флуґ, Штарк, Штесель, Райценштайн, Розен, котрі тепер що дня чуємо, або імена мінїстрів як Лямсдорф, Вітте, Плеве і т. п. а відтак імена многих російских поліцмайстрів мусять мимо волї насувати на гадку, що в Росиї верховодить по правдї не славяньский а нїмецкий елемент. То не зміняє річи, що тотї люди говорять по російски і може навіть родили ся в Росиї; в них все таки жиє дух нїмецкий. Нїмцї, як сказано, і на далекім Всходї грають важну ролю.

У Владивостоці есть велика фірма нїмецка, Кунст і Альберс, котра в ріжних сторонах всхідної Сибіри має яких двайцять філїй, а в самім Владивостоцї при головнім складї держить около 200 всїляких помічників, переважно Нїмців. Тоту фірму основали зараз в перших початках Владивостока два купцї з Гамбурґа і она має тепер тут кілька величавих палат та великі маґазини. Фірма тота, котрої шеф Даттан має титул російского радника торговельного, веде торговлю всїлякими товарами, котрі привозить з европейскої Росиї і заграницї та продає гуртом і подрібно, та держить в своїх руках всї галузи торговлї привозової і вивозової на далекім Всходї. Крім сеї суть ще й иньші фірми нїмецкі. Російских, поменших есть кілька а з тих одна займає ся лиш перевозом на кораблях. Наконець есть тут ще одна фірма американьска, але анґлїйскої нема анї одної. Владивосток есть мабуть одним однїсеньким портом на далекім Всходї, де нема анґлїйскої фірми.

Впрочім всї фірми годять ся в тім, що нарікають на „нечестну“ конкуренцию Хінців, бо тї продають дешевше і псують їм інтереси. Давнїйше був тут такий звичай, що купець на товар, котрий спровадив з Німеччини по цїнї одної марки, визначав цїну одного рубля і не журив ся вже тим, що его коштує перевіз та всїлякі иньші видатки; ему покривала їх наложена без калькуляциї цїна. Хінцї кажуть, що то вже за старий звичай на теперішні часи; они роблять калькуляцию і продають дешевше а тим змушують і других купців до того.

Місто Владивосток складає ся по найбільшій части з деревляних домів, характеристичного типу російских домів ставлених в заруби. Але есть вже й дуже богато красних камениць, котрі дуже оживляють образ міста. Особливо впадають в очи почта, будинок адміралїциї, дім ґубернатора з хорошим парком, що виходить на порт, відтак цїлий ряд домів фірми Кунст і Альберс і богато иньших. Вельми характеристично оживляє образ порту красна соборна церков і той тріумфальний лук, що стоїть над портом і походить ще з тих часів, коли теперішний цар а тодїшний цїсаревич їздив по Сибіри і у Владивостоцї поклав угольний камінь під сибірску зелїзницю.

Головна і найкрасша улиця у Владивостоцї то „Сьветлянская.“ Она починає ся від Амурского заливу та іде зразу в простій лїнїї, а відтак ве ся по при круті береги порту і лишає помежи собою а водою лиш тілько місця, що там міг би станути ледви один ряд домів. При сїй улици стоять головні будівлї Владивостока. Прочі улицї сходять ся більше менше

казала зробити чай. Сохацкий згодив ся на то і пішов до кухні напити ся води. Взявши одну склянку до руки, став єї обертати і приглядати ся чомусь в нїй. Тодї надійшла пані М. а взявши другу склянку хотїла собі налити води. Сохацкий однак вхопив єї сильно за руку, крикнув, що то аршенїк і що він отроїв ся. Тодї казав він пани М. післати якогось хлопця до аптики по лїк від огруї. В хвили, коли пані М. пішла до другої комнати по папір на рецепту, котру він мав написати, Сохацкий отворив креденс і всипав аршенїку до масла. Чи Сохацкий робив то в приступі якогось рода божевільства — бо й то в подібних случаях буває, чи спонукали его до того якісь злі наміри, викаже судове слїдство.

— Війскова бранка в окрузї XI корпусу у Львові визначена для доповняючої команди **15** п. п. в Скалатї на днї 13—23 цьвітня, в Теребовли 25—30 цьвітня, в Тернополи 13—31 цьвітня, в Збаражи 5—11 цьвітня. Для доповняючої команди **24** п. п. в Снятинї 16—27 цьвітня, в Коссові 2—11 цьвітня, в Жабю 13 і 14 цьвітня, в Коломиї 20—30 цьвітня і 3—4 мая і в Печенїжинї 13—18 цьвітня. Для доповняючої команди **30** п. п. в Сокали 13—27 цьвітня, у Львові (повіт) 29 і 30 цьвітня і 2 до 11 мая, у Львові (місто) 13—31 мая, в Мостах великих 13—15 цьвітня і в Жовкві 18—26 цьвітня. Для доповняючої команди **55** п. п. в Ходорові 13—16 цьвітня, в Бібрці 18—23 цьвітня, в Перемишлянах 25—30 цьвітня, в Глинянах 2—5 мая, в Рогатинї 7—14 мая, в Бурштинї від 16 до 25 мая, в Підгайцях від 13 до 23 цьвітня і в Бережанах від 25 до 30 цьвітня та від 2—6 мая. Для доповняючої команди **58** п. п. в Обертинї 13—18 цьвітня, в Городенцї 20—27 цьвітня, в Галичи 29 і 30 цьвітня та 2—4 мая, в Станиславові 6 до 16 мая, в Надвірній 18—28 мая, в Богородчанах 13—21 цьвітня, в Товмачи 23—30 цьвітня та 2—4 мая. Для доповняючої команди **80** п. п. в Зборові 13—20 цьвітня, в Золочеві 21—30 цьвітня та 2—4 мая, в Камінцї струм. 6—21 мая, в Бродах 13—25 цьвітня і в Залізцях 28 до 30 цьвітня та 2 і 3 мая. Для доповняючої команди **95** п. п. в Бучачи 13—29 цьвітня, в Чорткові 30 цьвітня і 3—10 мая, в Копичинцях 11—20 мая, в Гусятинї 21—27 мая, в Борщеві 13—21 цьвітня, в Мельницн 23—30 цьвітня, в Заліщиках 2—6 мая і в Тлустім 9 до 13 мая.

Господарство, промисл і торговля.

— Цїна збіжа у Львові дня 22 марта: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·75 до 9·—; жито 6·60 до 6·80; овес 5·70 до 6·—; ячмінь пашний 5·25 до 5·50; ячмінь броварний 5·50 до 6·25; ріпак 9·25 до 9·50; льнянка —·— до —·—; горох до варення 7·50 до 11·—; вика 5·50 до 5·75; бобик 5·75 до 6·—; гречка —·— до —·—; кукурудза стара 6·25 до 6·50; хміль за 56 кільо 220·— до 250·—; конюшина червона 62·— до 75·—; конюшина біла 65·— до 80·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка 22·— до 30·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 23 марта. На вчерашнім засїданю відчитав президент палати письмо д-ра Кербера відрочуюче сесию Ради державної.

Відень 23 марта. Рада державна збере ся знову межи 12 а 19 цьвітня. Вчера по полудни не було ще звістно, чи Рада державна буде вже відрочена, а президент палати послів Феттер, щоби заспокоїти цїкавість послів, вивісив на президиальнім столї картку з написию: „О закритю сесиї парляментарної президия не одержала доси вїякої інформациї.“

Берлин 23 марта. Бюро Вольфа доносить з Мукдену: В ночи з 21 на 22 с. м. появили ся перед Порт Артуром японьскі торпедовцї. Російскі кораблї і батерії прибережні розпочали зараз стрільбу і стріляли через 20 мінут. О 4-тій годинї над раном Японцї повторили атак. О 7-мій годинї появила ся японьска ескадра а 9-тій рано почала стріляти до внутрішного Порту.

Берлин 23 марта. „Lokal-Anzeiger“ оголосив статию нїмецкого мілїонера, котрий доказує, що нечувана бута і лютість нїмецких офіцирів викликала ворохобню в полудневo-західній Африцї.

Петербург 23 марта. Алексїєв потверджує вість о новім атаку японьскої фльоти на Порт Артур.

Петербург 23 марта. Алексїєв телєґрафує до царя під вчерашною датою: Доповняючи вчерашний звіт Ґен. Штесселя, не містить в собі вїяких подрібностий. Ескадра неприятельска, до котрої стріляв „Ретвізан“, бомбардувала через кілька годин місто і о 12-тій годинї 30 мінут зполудня відплила. Підчас бомбардованя зганули 5 вояків а 10 есть ранених.

Іркутск 23 марта. Ґен. Куропаткин прибув тут оногдашної ночи а вчера о 8 годинї рано поїхав в дальшу дорогу до стациї Байкал.

Асхабад 23 марта. Російска аґенция телєґрафічна доносить, що розійшла ся чутка, мов би еміра Афґанїстану отроєно.

Льондон 23 марта. Times доносить з Токіо: Вчера прийшло коло Гам-енґ (на півночи від Ґензану) до борби жи Японцями а 300 корейскими повстанцями. Два Корейцї погибли, 20 було зранених а 37 дістало ся до неволї. Корейцї розповідають, що їх підмовили Росияни.

всї в тій однїй головній і длятого можна в них легко розпізнати ся.

Приємне враженє, яке робить місто від сторони моря, щезає по найбільшій части зараз, скоро вийти на беріг. Лиш головна улиця єсть вимощена, та й то лиш на короткім просторі. Злі язики говорять, що она перед вимощенєм була лїпша як опісля. Яке менї дїло до того? Я знаю лиш то, що вимощені улиці так само як і невимощені тут або повні глинистого болота, або такого пороху, що годї перейти, зовсім після того, чи на дворі дощ, чи посуха. Камінних тротоарів тут нема лиш з дощок. Остаточно могли би й ті уйти. Але треба бути добре обзнакомленим з місцевими відносинами, бо може й так стати ся, що ідеш з повним довірєм по тротоарі, а він під тобою заломить ся на перегнилій дірі, що може иноді стати ся ще небезпечнїйшим, як впасти коміть головою до рова. А треба знати, що тут ужавають тротоарів иноді до того, щоби ними понакривати рови, котрими стікає вся нечистота з міста, та що иноді тротоар кінчить ся, а різ з під него іде дальше не закритий. Особливо в ночи треба длятого бути дуже осторожним.

Та й тодї, коли сидить ся на возї, треба добре уважати, щоби не викрутити собі ноги. Улиці, котрих очевидно нїхто не доглядає, мають по найбільшій части глубокі вибої, а що ізвощик жене звичайно по них як шалений, то чоловіком у возї кидає на всї боки, так, як на тїй кононї, що їде чвалом почерез рови і скиби. З переду летить в долину, на задї підойме ся в гору, з лївого боку в яму, з правого в яму і так то їде ся улицями Владивостока! Я подивляв завсїгди зручність ізвощика, з якою він держить ся на своїм високім кізлї без вїякого поруча, коли ним так підкидає на всї боки; я бодай можу заперти ся у возї плечима і ногами. На мій превеликий жаль не можу міскій управі Владивостока нїчого иншого присудити як хиба лиш добрих двайцять пять без милосердия.

А як жиє ся у Владивостоцї! Я спакував мої річи на сампан (лодку), котрою перевозив замащений Хінець з Чіфу, хлописко як дуб, та казав вести ся до берега. Такого дому, що виглядав би на митову комору, не видко, коли вийти на беріг; а може то онта велика шопа з карбованої бляхи — комора, хоч она подобає єи більше на якийсь маґазин товаровий. Мій Хінець висадив мене з моїми пакунками на беріг і я чекаю, що то буде. Чекаю на митових урядників. Виджу, що правда, кількох урядників, що мабуть належать до мита, як они там крутять ся, до мене приходить навіть кількох мужчин в білих блюзах та урядових шапках, але не відзивають ся до мене анї словом, лиш дивлять ся на мене. Я дивлю ся на них. Коли ми так вже надивили ся одні на других, они обернули ся і пішли. За хвильку приходять другі, що також виглядають як митові урядники. Видко, що і тих я заінтересував, бо й они дивили ся якийсь час на того, що тут чогось стоїть. Але сам разом я обернув ся до них задом. Тодї й они пішли. Наконець менї вже не хотїло ся ждати і я найняв собі хіньский візок, що забрав мої пакунки і повіз. Я сїв собі на дорожку, не конче чисту, але все ще таку, що можна було видержати. Мій ізвощик в аксамітнім кафтанї з червоними рукавами повіз мене до готелю, що називає ся „Сибірское подворя.“ Той мій Хінець повіз туди мої пакунки. Їдемо жваво, то в гору, то в долину, з одної ями в другу, а все дуже скоро. Небавком станули ми в готелю. Вийшов властитель готелю, жид, що повитав мене жидівско-нїмецким жарґоном, яким говорять в Лодзї і я зажадав від него комнати, в Росиї кажуть „нумер.“ Я дістав мій нумер.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клґр. лиш 6 корон franco. Вода медова найлїпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о медї варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. Іванчани.

Аптика в Королївцї

поручає

В. АЛЄРГАНДА АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найдїльнїйших ростин альпейских перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при каплю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя Горсть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пе ся в хітнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Одиноку

МАСТЬ НА ВІДМОРОЖЕНЄ

висилає

Володислав Котульский

(1 К. 20 с.)

ОЗЕРЯНИ коло БУЧАЧА.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тїй агенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижднeвника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та агенция.

Дуже величавий

образ комнатний

представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Надопада. (Телефона число 527).